

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку сільського господарства України

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Цілі та сфера застосування Закону

1.1. Цей Закон визначає основи державної політики у бюджетній, кредитній, цінovій, страховій, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також забезпечення продовольчої безпеки населення.

1.2. Цей Закон не регулює питання, визначені Земельним кодексом України (2768-14).

Стаття 2. Визначення термінів

Для цілей цього Закону терміни вживаються у такому значенні:

2.1. Аграрна біржа - юридична особа, створена згідно із Законом України "Про товарну біржу" (1956-12), яка підпадає під регулювання норм такого закону і статей 279-282 Господарського кодексу України (436-15) (з урахуванням особливостей, визначених цим Законом) та надає послуги суб'єктам господарювання з укладення біржових договорів щодо сільськогосподарської продукції, товарних деривативів, базовим активом яких є сільськогосподарська продукція, іпотечних сертифікатів та іпотечних закладних, а також з проведення розрахунково-клірингової діяльності за ними.

2.2. Аграрний ринок - сукупність правовідносин, пов'язаних з укладенням та виконанням цивільно-правових договорів щодо сільськогосподарської продукції.

2.3. Базовий актив - вартісний вираз права на придбання або продаж окремого об'єкта державного цінovого регулювання на строкових умовах.

2.4. Біржовий рахунок - пасивно-активний рахунок, відкритий у розрахунково-кліринговій системі біржі.

2.5. Державна аграрна інтервенція - продаж або придбання сільськогосподарської продукції на організованому аграрному ринку з метою забезпечення цінovої стабільності.

Державна аграрна інтервенція поділяється на товарну та фінансову.

Товарна інтервенція - продаж сільськогосподарської продукції при зростанні цін на організованому аграрному ринку понад максимальний рівень, що здійснюється з метою досягнення рівня рівноваги, у тому числі шляхом продажу товарних деривативів.

Фінансова інтервенція - придбання сільськогосподарської продукції при падінні спотових цін на організованому аграрному ринку нижче мінімального рівня, яка здійснюється з метою досягнення рівня рівноваги, у тому числі шляхом придбання товарних

деривативів.

2.6. Заставна закупівля - зарахування до державного продовольчого резерву об'єкта державного цінового регулювання - предмета застави у разі, коли бюджетна позика та/або плата за її використання не були погашені у строк, передбачений договором.

2.7. Маркетинговий період - період, який розпочинається з місяця, у якому починає поставлятися (продаватися) окремий вид продукції рослинництва відповідного врожаю, та закінчується останнім числом місяця, що передує місяцю, в якому починає поставлятися (продаватися) такий самий вид продукції рослинництва наступного врожаю. Для інших видів сільськогосподарської продукції маркетинговий період дорівнює одному бюджетному (фінансовому) року.

З метою фінансового та бюджетного планування маркетинговий період має бути кратним повному календарному місяцю.

2.8. Місцеві потреби - потреби територіальної громади в обсягах сільськогосподарської продукції для їх споживання бюджетними установами та організаціями, утримання яких здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету у межах власних або делегованих повноважень такої територіальної громади.

2.9. Моніторинг аграрного ринку - система спостереження, збирання, оброблення, передавання, зберігання та аналізу інформації на аграрному ринку про попит і пропозицію на сільськогосподарську продукцію протягом маркетингового періоду окремих видів сільськогосподарської продукції.

2.10. Негайна поставка (далі - спот) - поставка товару на організованому аграрному ринку на умовах, що передбачають передання у власність або розпорядження такого товару контрагенту протягом п'яти робочих днів, наступних за днем укладення відповідного цивільно-правового договору, при виконанні таким контрагентом його умов.

2.11. Обставини непереборної сили - обставини, що виникли внаслідок прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обов'язкових для суб'єктів аграрного ринку згідно із законодавством, або ті, що виникли внаслідок стихійного лиха, у тому числі пожежі, повені, посухи, заморозків, граду, землетрусу, військових дій або суспільних збурень, а також з інших обставин, які не могли бути керованими стороною договору (контракту), включаючи втрату врожаю або його частини внаслідок несприятливих погодних умов, раптового припинення поставки води, тепла, електроенергії, нафтопродуктів чи газу, не пов'язаного з несплатою їх вартості.

2.12. Організований аграрний ринок - сукупність правовідносин, пов'язаних з укладенням та виконанням цивільно-правових договорів, предметом яких є сільськогосподарська продукція, за стандартизованими умовами та реквізитами біржових договорів і правилами аграрної біржі.

2.13. Продовольча безпека - захищеність життєвих інтересів людини, яка виражається у гарантуванні державою безперешкодного економічного доступу людини до продуктів харчування з метою підтримання її звичайної життєвої діяльності.

2.14. Ризики організованого аграрного ринку - ризики невиконання умов біржових договорів, які поділяються на системні та стандартні:

а) системний аграрний ризик - ризик масового невиконання умов біржових договорів, що виникає внаслідок дії обставин непереборної сили, який неможливо забезпечити як біржовими гарантіями, так і заходами державного цінового регулювання, визначеними цим Законом;

б) стандартний аграрний ризик - ризик, що не є системним та забезпечується системою біржових гарантій та/або заходами державного цінового регулювання.

Зазначена класифікація ризиків використовується виключно для цілей цього Закону.

2.15. Сільськогосподарська продукція - товари, які підпадають під визначення 1-24 груп УКТ ЗЕД (2371-14). Норми цього Закону не поширюються на підакцизні товари.

2.16. Товарний дериватив - стандартний документ, що відповідає визначенню підпункту "в" підпункту 1.5.4 пункту 1.5 статті 1 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР).

2.17. Торгова (біржова) сесія - період часу, який розпочинається від моменту відкриття біржових торгів та закінчується моментом їх закриття.

2.18. Торгова секція - частина аграрної біржі, де об'єктом біржової торгівлі виступають товарні деривативи (крім форварду) або об'єкти державного цінового регулювання, призначені для їх експорту.

2.19. Умови поставки - умови, визначені відповідно до вимог Міжнародних правил щодо тлумачення термінів "Інкотермс" чинної редакції.

Якщо товар продається або придбавається на аграрній біржі, то базисом поставки такого товару для цілей визначення його ціни умовно вважається франко-склад за адресою будинку Головного управління України.

2.20. Форвард, ф'ючерс та опціон - різновиди товарних деривативів, де права і обов'язки сторін угоди визначаються згідно із пунктом 1.5 статті 1 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР).

2.21. Франшиза (страхова франшиза) - частина збитку, яка підлягає самостійному відшкодуванню (покриттю) страхувальником за свій рахунок при виникненні страхового випадку.

2.22. Ціна пропозиції - ціна, офіційно заявлена продавцем, яка зумовлює безвідкличну пропозицію продати заявлений товар на умовах споту, форварду або ф'ючерсу.

2.23. Ціна попиту - ціна, офіційно заявлена покупцем, яка зумовлює безвідкличну пропозицію придбати заявлений товар на умовах споту, форварду або ф'ючерсу.

2.24. Ціна рівноваги (фіксінг) - ціна, яка встановлюється внаслідок досягнення рівноваги між ціною пропозиції та ціною попиту і зазначається у зареєстрованому біржовому договорі.

Розділ II. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН ОКРЕМИХ ВИДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА АГРАРНИЙ ФОНД

Стаття 3. Правила цінового регулювання та його об'єкт

3.1. Держава здійснює регулювання гуртових цін окремих видів сільськогосподарської продукції (далі - державне цінове регулювання), встановлюючи мінімальні та максимальні закупівельні ціни, а також застосовуючи інші заходи, визначені цим Законом, при дотриманні правил антимонопольного законодавства та правил добросовісної конкуренції. Застосування мінімальних та максимальних закупівельних цін при експорті або імпорті такої продукції здійснюється у порядку, визначеному статтею 8 цього Закону.

3.2. Зміст державного цінового регулювання полягає у здійсненні Аграрним фондом державних інтервенцій в обсягах, що дозволяють встановити ціну рівноваги (фіксінг) на рівні, не нижчому за мінімальну закупівельну ціну та не вищому за максимальну закупівельну ціну. Держава не здійснює цінове регулювання за межами організованого аграрного ринку України, крім випадків тимчасового адміністративного регулювання цін, визначених у статті 8 цього Закону.

3.3. Об'єкти державного цінового регулювання

3.3.1. Об'єктами державного цінового регулювання є такі товари:

Код УКТ ЗЕД (2371а-14)	Назва товару
1001	Пшениця і суміш пшениці та жита (меслин)
1002 00 00 00	Жито
1003 00	Ячмінь
1004 00 00 00	Овес
1005	Кукурудза
1101 00	Борошно пшеничне або суміші пшениці та жита (меслину)
1201 00	Соеві боби тільки неподрібнені
1204 00	Насіння льону тільки неподрібнене
1205 00	Насіння тільки з ріпаку неподрібнене
1206 00	Насіння соняшнику тільки неподрібнене
1210	Шишки хмелю свіжі або сухі, подрібнені або неподрібнені
1701 12	Цукор з цукрових буряків.

3.3.2. Мінімальні або максимальні закупівельні ціни встановлюються щодо товарів, визначених в окремих позиціях або субпозиціях груп УКТ ЗЕД (2371-14), зазначених у цьому пункті.

Відповідно до поточної ринкової кон'юнктури Кабінет Міністрів України має право запроваджувати державне цінове регулювання усіх або деяких об'єктів, визначених цим пунктом (у розрізі товарних позицій або субпозицій).

Повний перелік об'єктів державного цінового регулювання підлягає офіційному оприлюдненню Кабінетом Міністрів України не пізніше ніж за 30 календарних днів до початку маркетингового періоду. Якщо такий перелік не встановлено чи офіційно не оприлюднено у зазначений строк, то діє перелік об'єктів державного цінового регулювання, встановлений для попереднього маркетингового періоду.

3.3.3. Для цілей цього розділу періодом державного цінового регулювання є період часу, який не може бути меншим за один календарний місяць та не може бути більшим за один маркетинговий період, встановлений для окремого виду сільськогосподарської продукції. Періоди державного цінового регулювання встановлюються у строки та за процедурою, що передбачені цим пунктом для визначення переліку об'єктів державного цінового регулювання.

Стаття 4. Мінімальна закупівельна ціна

4.1. Визначення терміну мінімальної закупівельної ціни

4.1.1. Мінімальна закупівельна ціна метричної одиниці окремого об'єкта державного цінового регулювання є ціновим індикатором, який:

а) є підставою для прийняття рішення про здійснення фінансової інтервенції;

б) використовується для планування доходів продавців такого об'єкта в Україні та з іншими цілями, визначеними цим Законом.

4.1.2. Мінімальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється на визначений період цінового регулювання центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

4.2. Визначення розміру мінімальної закупівельної ціни

4.2.1. Мінімальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється на рівні, що унеможливує середньостатистичну збитковість виробництва в Україні такої метричної одиниці.

4.2.2. Розмір мінімальної закупівельної ціни окремого об'єкта державного цінового регулювання не може змінюватися протягом встановленого періоду державного цінового регулювання щодо такого об'єкта.

4.2.3. Мінімальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання є єдиною для всієї території України, включаючи територію будь-якої із спеціальних (вільних) економічних зон, територій із спеціальним режимом інвестиційної діяльності та технологічних парків, у тому числі територій пріоритетного економічного розвитку, інших подібних територій, чий економічний або міграційний режим відрізняється від загального, а також територію України, яка включає в себе територію Автономної Республіки Крим.

4.3. Мінімальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного

цінового регулювання встановлюється виходячи із середньостатистичних показників цін продажу такого об'єкта протягом попередніх п'яти маркетингових періодів (у співставних цінах) з урахуванням прогнозного індексу споживчих цін року, на який припадає період державного цінового регулювання, за методикою, визначеною Кабінетом Міністрів України.

4.4. Для цілей цього пункту:

а) середньостатистичною збитковістю вважається від'ємна різниця між середньостатистичними витратами, понесеними для виробництва окремого об'єкта державного цінового регулювання (включаючи суму амортизаційних нарахувань, нарахованих або що мають бути нараховані протягом маркетингового періоду), та середньостатистичними доходами від продажу (поставки) такого окремого об'єкта державного цінового регулювання (включаючи надані дотації та субсидії);

б) середньостатистичними витратами (доходами) вважаються витрати (доходи), понесені (отримані) у зв'язку з виробництвом або продажем (поставкою) окремого об'єкта державного цінового регулювання на території України, незалежно від регіонів такого виробництва (продажу, поставки).

Порядок розрахунку середньостатистичної збитковості або витрат (доходів) встановлюється центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики виходячи з норм національних стандартів бухгалтерського обліку та звітності.

Стаття 5. Максимальна закупівельна ціна

5.1. Визначення терміну максимальної закупівельної ціни

5.1.1. Максимальна закупівельна ціна метричної одиниці окремого об'єкта державного цінового регулювання є ціновим індикатором, який:

а) є підставою для прийняття рішення про здійснення товарної інтервенції;

б) використовується для планування витрат споживачів такого об'єкта в Україні та з іншими цілями, визначеними цим Законом.

5.1.2. Максимальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється на визначений період цінового регулювання центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

5.2. Визначення розміру максимальної закупівельної ціни

5.2.1. Максимальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється на рівні, що унеможливує зріст індексу цін виробників такого об'єкта державного цінового регулювання понад загальний індекс споживчих цін (за всіма товарами та послугами) за відповідний період державного цінового регулювання.

5.2.2. Розмір максимальної закупівельної ціни окремого

об'єкта державного цінового регулювання не може змінюватися протягом періоду державного цінового регулювання, встановленого для такого об'єкта.

5.2.3. Максимальна закупівельна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання є єдиною для всієї території України, включаючи територію будь-якої із спеціальних (вільних) економічних зон, територій із спеціальним режимом інвестиційної діяльності та технологічних парків, у тому числі територій пріоритетного економічного розвитку, інших подібних територій, чий економічний або міграційний режим відрізняється від загального, а також територію України, яка включає в себе територію Автономної Республіки Крим.

Стаття 6. Товарні інтервенції

6.1. Товарні інтервенції здійснюються Аграрним фондом шляхом продажу (поставки) окремих об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку на умовах споту або форварду з метою встановлення ціни рівноваги (фіксіну) у розмірі, що не перевищує значення максимальної закупівельної ціни.

6.2. Товарні інтервенції здійснюються у такому порядку:

а) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії не перевищує встановлений рівень максимальної закупівельної ціни або перевищує такий рівень не більше ніж на 5 відсотків від нього, товарна інтервенція, як правило, не здійснюється;

б) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії перевищує встановлений рівень максимальної закупівельної ціни від 5 до 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд здійснює товарну інтервенцію у розмірах, достатніх для встановлення ціни рівноваги (фіксіну) на рівні, який не перевищує значення максимальної закупівельної ціни;

в) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії перевищує рівень максимальної закупівельної ціни більше ніж на 20 відсотків від її значення, то Аграрний фонд призупиняє торгівлю таким товаром на поточній біржовій сесії та провадить консультації з учасниками біржового ринку у порядку, визначеному у пункті 6.4 цієї статті;

г) Аграрний фонд може у виключних випадках здійснювати товарну інтервенцію, якщо протягом однієї торгової сесії виникає загроза встановлення ціни рівноваги на рівні, що перевищує розмір максимальної закупівельної ціни, або коли Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо продажу таких об'єктів державного цінового регулювання, не пов'язаного з державним ціновим регулюванням (у тому числі з державного резерву).

6.3. Обмеження сфери застосування

6.3.1. Товарні інтервенції не здійснюються при придбанні на окремих торгових секціях:

а) до 1 січня 2007 року - будь-яких товарних деривативів (крім форвардів), базовим активом яких є об'єкт державного цінового регулювання;

б) до 1 січня 2009 року - об'єктів державного цінового регулювання з метою їх подальшого експорту.

6.4. Консультації

6.4.1. Консультації Аграрного фонду з приводу товарних інтервенцій провадяться у такому порядку:

а) якщо Аграрний фонд призупиняє біржові торги окремим об'єктом державного цінового регулювання, то посадові особи Аграрного фонду провадять консультації з учасниками біржових торгів, які бажають придбати такий об'єкт за ціною, більшою за встановлену максимальну закупівельну ціну;

б) якщо внаслідок проведення таких консультацій досягається згода з учасниками біржового ринку щодо зменшення ціни попиту до рівня, що не перевищує рівень максимальної закупівельної ціни, то Аграрний фонд надає дозвіл на продовження біржових торгів, у тому числі на поточній біржовій сесії;

в) якщо внаслідок проведення таких консультацій не досягається згода щодо зменшення ціни попиту до рівня, що не перевищує рівень максимальної закупівельної ціни, то Аграрний фонд звертається до Кабінету Міністрів України з поданням про доцільність введення тимчасового адміністративного регулювання цін на такий об'єкт державного цінового регулювання;

г) якщо внаслідок проведення таких консультацій з'ясовується наявність ознак змови між учасниками біржового ринку, спрямованої на узгоджене завищення цін попиту на окремий об'єкт державного цінового регулювання, то Аграрний фонд зупиняє біржові торги визначеним товаром, а відповідне подання невідкладно направляється до органів Антимонопольного комітету України.

Стаття 7. Фінансова інтервенція

7.1. Фінансові інтервенції здійснюються Аграрним фондом шляхом придбання окремих об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку на умовах споту або форварду з метою встановлення ціни рівноваги (фіксіну) у розмірі, який не є меншим значення мінімальної закупівельної ціни.

7.2. Фінансові інтервенції здійснюються у такому порядку:

а) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії не є меншим встановленого рівня мінімальної закупівельної ціни або є меншим за такий рівень не більше ніж на 5 відсотків, фінансова інтервенція, як правило, не здійснюється;

б) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії є меншим від встановленого рівня мінімальної закупівельної ціни від 5 до 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд здійснює фінансову інтервенцію у розмірах, достатніх для встановлення ціни рівноваги (фіксіну) на рівні, що не є меншим за

рівень мінімальної закупівельної ціни;

в) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії є меншим за рівень мінімальної закупівельної ціни більше ніж на 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд призупиняє торгівлю таким товаром та провадить консультації з учасниками біржового ринку у порядку, визначеному у пункті 7.4 цієї статті;

г) Аграрний фонд може у виключних випадках здійснювати фінансову інтервенцію, якщо протягом однієї торгової сесії виникає загроза встановлення ціни рівноваги на рівні, що є меншим за розмір мінімальної закупівельної ціни, або коли Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо закупівлі таких об'єктів державного цінового регулювання, не пов'язаної з державним ціновим регулюванням (у тому числі для потреб державного резерву).

7.3. Обмеження сфери застосування

7.3.1. Фінансові інтервенції не здійснюються з метою придбання:

а) до 1 січня 2007 року - будь-яких товарних деривативів (крім форвардів), базовим активом яких є об'єкт державного цінового регулювання;

б) до 1 січня 2009 року - об'єктів державного цінового регулювання, що були раніше імпортовані в Україну.

7.4. Консультації

7.4.1. Консультації Аграрного фонду з приводу фінансових інтервенцій здійснюються у такому порядку:

а) якщо Аграрний фонд призупиняє біржові торги окремим об'єктом державного цінового регулювання, то посадові особи Аграрного фонду провадять консультації з учасниками біржових торгів, які бажають продати такий об'єкт за ціною, меншою за встановлену мінімальну закупівельну ціну;

б) якщо внаслідок проведення таких консультацій досягається згода з учасниками біржового ринку щодо збільшення ціни пропозиції до рівня, який не є меншим рівня мінімальної закупівельної ціни, то Аграрний фонд надає дозвіл на продовження біржових торгів, у тому числі на поточній біржовій сесії;

в) якщо внаслідок проведення таких консультацій не досягається згода щодо збільшення ціни пропозиції до рівня, який не є меншим рівня мінімальної закупівельної ціни, то Аграрний фонд звертається до Кабінету Міністрів України з поданням про доцільність введення тимчасового адміністративного регулювання цін на такий об'єкт державного цінового регулювання;

г) якщо внаслідок проведення таких консультацій з'ясується наявність ознак змови між учасниками біржового ринку, спрямованої на узгоджене заниження цін пропозиції на окремий об'єкт державного цінового регулювання, то Аграрний фонд зупиняє біржові торги визначеним товаром, а відповідне подання невідкладно направляється до органів Антимонопольного комітету України.

Стаття 8. Тимчасове адміністративне регулювання цін та тимчасова бюджетна дотація

8.1. Тимчасове адміністративне регулювання цін (далі - адміністративне регулювання) - комплекс адміністративних заходів, спрямованих на упередження чи зупинку спекулятивного або узгодженого встановлення цін продавцями та/або покупцями об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку, яке не може бути виправлено за стандартними процедурами державних інтервенцій.

8.2. Адміністративне регулювання застосовується виключно у випадках, визначених у підпункті "в" пункту 6.4 статті 6 та підпункті "в" пункту 7.4 статті 7 цього Закону.

8.3. Рішення про запровадження режиму адміністративного регулювання для окремого об'єкта державного цінового регулювання приймається Кабінетом Міністрів України за поданням Аграрного фонду.

8.4. Строк дії режиму адміністративного регулювання не може перевищувати шість послідовних календарних місяців, включаючи місяць, у якому було прийнято рішення про його запровадження.

8.5. Режим адміністративного регулювання поширюється на правовідносини, які виникають як на організованому, так і на неорганізованому ринках України з окремим об'єктом державного цінового регулювання.

8.6. Кабінет Міністрів України може застосовувати будь-який з таких видів адміністративного регулювання або їх комбінацію:

а) обмеження рівня торгової націнки (знижки) на гуртовому або роздрібному ринку визначеного об'єкта цінового регулювання;

б) встановлення граничних рівнів рентабельності до витрат:

переробників товару, якщо внаслідок такої переробки виробляється об'єкт державного цінового регулювання;

осіб, які надають послуги із зберігання (схову) об'єктів державного цінового регулювання;

в) встановлення граничних цін продажу об'єкта державного цінового регулювання на рівні максимальної закупівельної ціни або його придбання на рівні мінімальної закупівельної ціни (тільки на період від дати надіслання подання до органів Антимонопольного комітету України до дати прийняття ними висновку щодо наявності узгоджених дій суб'єктами ринку та/або рішення на захист економічної конкуренції);

г) встановлення нетарифних обмежень (квот) щодо імпорту або експорту окремого об'єкта державного цінового регулювання;

г) встановлення обов'язкової передумови митного оформлення експорту окремого об'єкта державного цінового регулювання придбанням такого об'єкта на експортній сесії аграрної біржі.

8.7. Скасування режиму адміністративного регулювання

відбувається у разі, якщо:

а) закінчується строк дії режиму адміністративного регулювання;

б) за поданням Аграрного фонду Кабінет Міністрів України скасовує рішення щодо запровадження режиму адміністративного регулювання.

8.8. Протягом дії будь-яких видів адміністративного регулювання, запровадженого Кабінетом Міністрів України, застосовуються такі правила здійснення експортно-імпортних операцій з об'єктом державного цінового регулювання (далі - об'єкт):

8.8.1. якщо режим адміністративного регулювання запроваджується у зв'язку із зниженням ціни попиту на такий об'єкт нижче встановленого рівня мінімальної закупівельної ціни, то:

а) митна вартість такого об'єкта, що імпортується, визначається за правилами митного законодавства з урахуванням того, що для цілей визначення бази оподаткування ввізним митом та податком на додану вартість її розмір не може бути меншим встановленого розміру максимальної закупівельної ціни (з урахуванням супутніх витрат, пов'язаних з імпортом). При цьому імпортери такого об'єкта не можуть надавати податковий вексель з податку на додану вартість, незалежно від статусу таких імпортерів та норм відповідного закону;

б) митна вартість такого об'єкта, що експортується, визначається за правилами митного законодавства з урахуванням того, що для цілей визначення бюджетного (експортного) відшкодування податку на додану вартість розмір такої митної вартості не може бути меншим встановленого розміру максимальної закупівельної ціни (при придбанні на експортній сесії аграрної біржі - ціни придбання з урахуванням супутніх витрат, пов'язаних з експортом);

в) на експортерів, які придбали такий об'єкт на експортній секції аграрної біржі, не поширюються зобов'язання з обов'язкового продажу частини валютної виручки, отриманої від експорту такого товару;

8.8.2. якщо режим адміністративного регулювання запроваджується у зв'язку із збільшенням ціни попиту на такий об'єкт понад встановлений рівень максимальної закупівельної ціни, то:

а) митна вартість такого об'єкта, що імпортується, визначається за правилами митного законодавства з урахуванням того, що для цілей визначення бази оподаткування ввізним митом та податком на додану вартість її розмір не може перевищувати розміру максимальної закупівельної ціни. При цьому імпортери такого об'єкта отримують право на виписку податкового векселя з податку на додану вартість незалежно від їх статусу та норм відповідного закону строком до закінчення періоду дії такого режиму, але не більше 180 календарних днів;

б) митна вартість такого товару, що експортується, визначається за правилами митного законодавства з урахуванням

того, що для цілей визначення бюджетного (експортного) відшкодування податку на додану вартість розмір такої митної вартості не може перевищувати розміру мінімальної закупівельної ціни.

8.9. Якщо заходи з тимчасового адміністративного регулювання цін не призводять до досягнення закупівельних цін рівня мінімальної ціни та/або зниження закупівельних цін до рівня максимальної закупівельної ціни, то Кабінет Міністрів України зобов'язаний невідкладно подати Верховній Раді України проект закону щодо надання тимчасової бюджетної дотації виробнику окремого об'єкта державного цінового регулювання виходячи з метричної одиниці посівної площі.

Зазначений законопроект подається разом із законопроектом про відповідну зміну напрямів розподілу видатків державного бюджету.

Стаття 9. Аграрний фонд

9.1. Визначення

9.1.1. Аграрний фонд є державною спеціалізованою установою, уповноваженою Кабінетом Міністрів України провадити цінову політику в агропромисловій галузі економіки України.

9.1.2. Аграрний фонд є бюджетною організацією, має свій кошторис, рахунки та здійснює неприбуткову діяльність у межах, визначених цим Законом.

Аграрний фонд підпорядковується, є підзвітним та підконтрольним центральному органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

Аграрний фонд не є органом державного управління і не може видавати нормативно-правові акти.

Положення про Аграрний фонд затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

9.2. Функції

9.2.1. Аграрний фонд здійснює товарні або фінансові інтервенції на організованому аграрному ринку України, використовуючи найкращу кон'юнктуру біржового ринку, що склалася протягом періоду державного цінового регулювання.

Аграрний фонд також продає або купує на аграрній біржі об'єкти державного цінового регулювання з або до державного продовольчого резерву.

9.2.2. Аграрний фонд має виключне право на придбання та продаж об'єктів державного цінового регулювання для потреб державного резерву, а також на продаж об'єктів державного цінового регулювання, які були конфісковані або підлягають продажу відповідно до закону.

9.2.3. Аграрний фонд не може здійснювати спекулятивні операції, придбавати і продавати товарні деривативи (крім

форвардів), а також придбавати або продавати об'єкти державного цінового регулювання поза організованим аграрним ринком.

9.2.4. Аграрний фонд самостійно приймає рішення про здійснення фінансових чи товарних інвестицій виходячи з положень цього розділу, а також у разі необхідності виступає стороною біржових угод.

9.2.5. Для цілей цього пункту спекулятивними вважаються операції з придбання товару (товарного деривативу) з метою продажу такого самого товару (товарного деривативу) з будь-якими цілями, відмінними від цілей підтримки рівнів мінімальної або максимальної закупівельної ціни.

9.3. Взаємовідносини Аграрного фонду та Державного бюджету України

9.3.1. З метою підтримки належного рівня продовольчої безпеки Аграрний фонд формує державний продовольчий резерв, який у розрізі окремих об'єктів державного цінового регулювання не може бути меншим (у відсотках до обсягів їх річного внутрішнього споживання):

у 2006 році - 10 відсотків;

у 2007 році - 12 відсотків;

у 2008 році - 14 відсотків;

у 2009 році - 16 відсотків;

у 2010 та подальших роках - 20 відсотків.

Обсяг річного внутрішнього споживання окремого об'єкта державного цінового регулювання розраховується як сума обсягів продажу імпортованих та вироблених в Україні об'єктів державного цінового регулювання, зменшена на обсяг їх експорту, за відповідний рік.

Державний продовольчий резерв формується виключно для здійснення товарних інтервенцій на організованому аграрному ринку України та для реалізації положень підпункту 9.2.2 пункту 9.2 цієї статті.

У 2005 році державний продовольчий резерв формується за правилами, визначеними у Прикінцевих положеннях цього Закону.

9.3.2. У державному бюджеті на черговий рік передбачаються витрати на здійснення фінансових інтервенцій з метою досягнення державним продовольчим резервом показників, встановлених підпунктом 9.3.1 цього пункту. Сума таких витрат визначається з урахуванням коштів, отриманих Аграрним фондом внаслідок здійснення товарних інтервенцій.

9.3.3. Якщо на кінець звітного бюджетного року обсяг державного продовольчого резерву сформовано повністю відповідно до показників, встановлених підпунктом 9.3.1 цього пункту, то залишок коштів, що залишаються невикористаними Аграрним фондом, підлягає зарахуванню до складу доходів державного бюджету.

9.3.4. Утримання Аграрного фонду здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у межах кошторису, затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

9.3.5. На період дії режиму заставних закупівель окремих об'єктів державного цінового регулювання Аграрний фонд виконує від імені держави функції кредитора.

9.3.6. Порядок виконання цього пункту визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ III. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ (КАПІТАЛЬНИХ АКТИВІВ) ТА ФОНД АГРАРНИХ СТРАХОВИХ СУБСИДІЙ

Стаття 10. Страхування сільськогосподарської продукції (капітальних активів)

10.1. Об'єкти та суб'єкти страхування

10.1.1. Особа зобов'язана попередньо застрахувати ризики загибелі (втрати) сільськогосподарської продукції (її частини) та капітальних активів (у випадках, визначених у підпунктах "в" - "г" цього підпункту), якщо така особа:

а) продає на організованому аграрному ринку будь-який вид товарного деривативу, базовим активом якого є сільськогосподарська продукція;

б) отримує бюджетну дотацію або субсидію, пов'язану з виробництвом сільськогосподарської продукції або здешевленням її ціни;

в) отримує банківський кредит (позику) на цілі виробництва сільськогосподарської продукції або придбання капітальних активів, якщо проценти за таким кредитом (позикою) частково або повністю здешевлюються (відшкодовуються) за рахунок бюджету;

г) отримує бюджетний кредит (позику) або банківський кредит (позику) під гарантію держави чи органу місцевого самоврядування на цілі виробництва сільськогосподарської продукції або придбання капітальних активів.

10.1.2. Для виконання вимог підпункту 10.1.1 цього пункту особа повинна застрахувати ризики загибелі (втрати) сільськогосподарської продукції або її частини за правилами комплексного або індексного страхування, а капітального активу - від ризиків його знищення, зруйнування, викрадення, а також пошкодження, яке робить його непридатним для використання або значно знижує його експлуатаційні якості, на строк, що не перевищує граничний строк виконання зобов'язань страхувальника, що виникли у випадках, визначених підпунктом 10.1.1 цього пункту.

10.1.3. Якщо особа здійснює правовідносини, визначені у підпунктах "б" - "г" цього пункту, то страхування ризиків загибелі (втрати) продукції тваринництва, лісового господарства та рибальства не є обов'язковою передумовою для здійснення таких правовідносин.

10.2. Комплексне страхування

10.2.1. Комплексним вважається страхування усіх з нижчеперерахованих ризиків загибелі (втрати) сільськогосподарської продукції або її частини внаслідок:

- а) заморозку, ожеледі, вимерзання;
- б) граду або удару блискавки;
- в) землетрусу;
- г) лавини, земельного зсуву, земельного або земельно-водного селю;
- ґ) пожежі, крім лісових пожеж;
- д) бурі, урагану, бурану;
- е) зливи, повіді, паводку;
- є) посухи чи зневодження на землях, які підлягають примусовому орошенню або заводненню;
- ж) епітофітотійного розвитку хвороб, розмноження шкідників рослин, притаманних Україні, а також хвороб, які стали наслідком настання будь-якого з ризиків, визначених у підпунктах "а" - "з" цього пункту;
- з) протиправних дій осіб, що виражаються у крадіжках, хуліганських діях стосовно рослинних насаджень; зруйнуванні покриттів (несучих конструкцій) теплиць, парників, оранжерей.

10.2.2. Об'єктом комплексного страхування є будь-який з таких об'єктів (їх комбінація):

- а) сума витрат, понесених у зв'язку з виробництвом окремого виду сільськогосподарської продукції;
- б) очікувана вартість сільськогосподарської продукції, що виробляється;
- в) очікуваний дохід (прибуток) від продажу сільськогосподарської продукції, що виробляється.

10.3. Індексне страхування

10.3.1. Індексним вважається страхування ризику втрати врожаю окремої сільськогосподарської культури у відношенні до усереднених натуральних показників її врожайності на визначеній території за попередні п'ять маркетингових періодів.

10.3.2. Правила індексного страхування, затверджені страховиком, підлягають реєстрації центральним органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг.

10.3.3. Для цілей розрахунку розміру страхової виплати за індексним страхуванням використовується спотова ціна метричної одиниці застрахованої сільськогосподарської продукції, діюча на організованому аграрному ринку на момент виникнення страхового

випадку.

10.4. Добровільне страхування

10.4.1. Виробник сільськогосподарської продукції або її продавець (покупець) має право добровільно застрахувати будь-які ризики її загибелі (втрати), якщо вони не були застраховані згідно з вимогами пунктів 10.2-10.3 цієї статті.

Стаття 11. Фонд аграрних страхових субсидій

11.1. Визначення

11.1.1. Фонд аграрних страхових субсидій України (далі - ФАСС) є державною спеціалізованою установою, яка створюється для надання страхових субсидій виробникам сільськогосподарської продукції.

11.1.2. ФАСС є бюджетною організацією, має свій кошторис, бюджетні рахунки та здійснює неприбуткову діяльність у межах, визначених цим Законом.

11.1.3. ФАСС підпорядковується, є підзвітним та підконтрольним центральному органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

11.1.4. Положення про ФАСС затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

11.1.5. ФАСС є небанківською фінансовою установою та підлягає нагляду, виходячи з норм відповідного закону.

11.2. Доходи ФАСС формуються за рахунок:

11.2.1. обов'язкових відрахувань страховиками від суми страхових премій, отриманих внаслідок обов'язкового або добровільного страхування окремих видів сільськогосподарської продукції;

11.2.2. первинного внеску з державного бюджету;

11.2.3. кредитів державного бюджету.

11.3. Обов'язкові відрахування до ФАСС

11.3.1. Обов'язкові відрахування до ФАСС є обов'язковим платежем, який включається до системи оподаткування України. Таке обов'язкове відрахування нараховується та сплачується страховиком у строки та за процедурою, встановленими Законом України "Про оподаткування прибутку підприємств".

11.3.2. Розмір обов'язкових відрахувань до ФАСС становить 2 відсотки від сум страхових премій (страхових платежів), зазначених у підпункті 11.2.1, збільшених на суму будь-яких інших платежів або компенсацій страховику у зв'язку з таким страхуванням, що надаються страхувальником або від його імені - третьою особою.

11.3.3. Порядок погашення зобов'язань страховика зі сплати обов'язкового відрахування до ФАСС, фінансових санкцій, надання

звітності, порядку стягнення та процедури оскарження дій органів стягнення визначається Законом України "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами" (2181-14).

11.3.4. Страховик, який сплачує відрахування до ФАСС, зобов'язаний щоквартально надавати контролюючому органу та ФАСС розрахунок за формою, встановленою відповідно до закону.

11.3.5. Державне казначейство України щоквартально перераховує на бюджетний рахунок ФАСС суму коштів, сплачених страховиками згідно з нормами цього розділу.

11.4. Витрати ФАСС

11.4.1. ФАСС здійснює витрати на:

а) надання страхової субсидії у розмірі 50 відсотків від вартості страхових премій (внесків), фактично сплачених суб'єктами аграрного ринку при комплексному та індексному страхуванні сільськогосподарської продукції, а також страхуванні капітальних активів за правилами, встановленими цією статтею;

б) надання страхової субсидії у розмірі 50 відсотків страхової франшизи при настанні страхового випадку за комплексним та індексним страхуванням сільськогосподарської продукції, а також страхуванням капітальних активів за правилами, встановленими цією статтею;

в) проведення розрахунків із державним бюджетом відповідно до підпункту 11.5.3 пункту 11.5 цієї статті.

11.4.2. Відшкодування, визначені у підпунктах "а" - "б" підпункту 11.4.1 цього пункту, здійснюються у межах страхової премії (внеску), що не перевищує 5 відсотків до суми застрахованого ризику, розрахованого виходячи з розміру мінімальної закупівельної ціни на окремий об'єкт державного цінового регулювання, та страхової франшизи, розмір якої не перевищує 30 відсотків до суми зазначеного ризику.

11.4.3. Зазначені у цьому пункті види відшкодування надаються ФАСС протягом місяця, наступного за кварталом, у якому виникає право на таке відшкодування.

11.5. Взаємовідносини ФАСС та Державного бюджету України

11.5.1. Для формування ФАСС держава перераховує на його бюджетний рахунок первинний внесок у розмірі 20 млн гривень протягом місяця від дати набрання чинності цим Законом.

11.5.2. Якщо зобов'язання ФАСС на момент виплати страхових субсидій перевищують суму коштів, яка обліковується на його бюджетному рахунку, то така різниця покривається за рахунок кредиту на відповідну суму з державного бюджету.

Бюджетний кредит надається ФАСС на безвідсотковій основі на строк, що не перевищує 12 поточних календарних місяців.

Порядок укладення кредитного договору між ФАСС та Міністерством фінансів України визначається Кабінетом Міністрів

України.

11.5.3. Якщо на кінець звітної бюджетної року залишок бюджетного рахунку ФАСС перевищує суму, яка дорівнює подвійному середньорічному значенню суми фактично наданих страхових субсидій за останні три роки (включаючи звітний), то сума такого перевищення підлягає зарахуванню до складу доходів державного бюджету. За будь-яких обставин залишок після такого перерахування не може бути меншим за розмір первинного внеску з державного бюджету.

11.5.4. Утримання ФАСС здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у межах кошторису, затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

Розділ IV. ІНШІ ВИДИ ПІДТРИМКИ ВИРОБНИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА АГРАРНОГО РИНКУ

Стаття 12. Державні заставні закупівлі зерна

12.1. На період до запровадження системи державних форвардних закупівель зерна на організованому аграрному ринку України застосовується режим державних заставних закупівель.

12.2. Згідно із режимом державних заставних закупівель:

12.2.1. Аграрний фонд (далі - кредитор) надає бюджетну позику виробнику зерна, яке є об'єктом державного цінового регулювання (далі - позичальник), під заставу такого об'єкта, що оформлюється переданням кредитору простого чи подвійного складського свідоцтва або складської квитанції.

Стандартна форма кредитного договору розробляється Аграрним фондом та затверджується центральним органом виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики.

12.2.2. Розмір суми бюджетної позики не може перевищувати 80 відсотків вартості застави, розрахованої, виходячи з розміру встановленої мінімальної закупівельної ціни.

12.2.3. Бюджетна позика надається на строк, встановлений сторонами, який не може перевищувати строк одного маркетингового періоду. Пролонгації та дисконтування (списання) основної суми та процентів не припускаються.

12.2.4. Основна сума бюджетної позики та плата за її використання погашається єдиним платежем у строк, визначений у кредитному договорі. Дозволяється дострокове погашення суми бюджетної позики та пропорційне погашення плати за її використання або їх частини.

12.2.5. При повному погашенні основної суми бюджетної позики та плати за її використання, у тому числі достроковому, позичальнику повертається просте чи подвійне складське свідоцтво (складська квитанція), а зерно звільняється з-під режиму застави.

12.2.6. Якщо основна сума бюджетної позики та/або плата за її використання не погашається позичальником у строк, встановлений

кредитним договором, то з такого моменту:

а) предмет застави переходить у власність держави та зараховується до складу державного продовольчого резерву за цінами, що діяли на момент оцінки такого предмета застави;

б) зобов'язання між сторонами договору вважаються повністю виконаними (у тому числі щодо плати за користування бюджетною позикою та повернення її основної суми);

в) обов'язок з оплати вартості подальшого зберігання колишнього об'єкта застави переходить на кредитора;

г) кредитор набуває прав вигодонабувача за договором страхування такого колишнього об'єкта застави.

12.2.7. Відшкодування витрат із сертифікації, доставки, зберігання, відвантаження, обробки, переробки та страхування предмета застави, а також його реєстрації у державному реєстрі застав здійснюється позичальником за власний рахунок. Після передачі об'єкта застави до державного продовольчого резерву витрати з його подальшого зберігання відшкодовуються Аграрним фондом.

12.3. Бюджетна позика у межах режиму державних заставних закупівель не може бути надана особі, яка:

а) має непогашений податковий борг із загальнодержавних податків, зборів (обов'язкових платежів), включаючи внески до Пенсійного фонду України чи відрахування до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування (крім розстрочених або відстрочених відповідно до закону);

б) має прострочену заборгованість за будь-якими видами бюджетних позик або за іншими кредитами (позиками), гарантованими державою;

в) перебуває у процесі санації, банкрутства або ліквідації;

г) має прострочену заборгованість з виплати орендної плати за земельні паї, орендовані у фізичних осіб - їх власників;

г) не є сільськогосподарським підприємством у розумінні статті 81 Закону України "Про податок на додану вартість" (168/97-ВР).

12.4. Бюджетна позика у межах режиму заставних закупівель є платною. Плата за використання бюджетної позики встановлюється на рівні 50 відсотків від середньозваженого процента за кредитами банків, наданих строком до 12 календарних місяців та повністю забезпечених заставою, який фактично склався станом на 1 червня поточного бюджетного року. Порядок розрахунку такого середньозваженого процента визначається постановою Кабінету Міністрів України на підставі подання Національного банку України. Розмір плати за використання бюджетної позики оприлюднюється не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку щорічного періоду заставних закупівель.

12.5. Бюджетні позики у межах режиму заставних закупівель щорічно надаються у період з 1 липня поточного бюджетного року до

1 квітня наступного бюджетного року.

12.6. Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо режиму заставних закупівель, виходячи з норм цієї статті.

Стаття 13. Кредитна підтримка виробників
сільськогосподарської продукції
(кредитна субсидія)

13.1. Режим кредитної субсидії

13.1.1. Режим кредитної субсидії полягає у субсидуванні частини плати (процентів) за використання короткострокових та середньострокових кредитів, наданих банками в національній валюті.

13.2. Суб'єкт та об'єкт кредитної субсидії

13.2.1. Кредитна субсидія надається особам, які є сільськогосподарськими підприємствами, що виробляють об'єкти державного цінового регулювання.

13.2.2. Субсидуванню підлягає частка процентів за кредитом, основна сума якого використовується за цільовим призначенням на потреби виробництва окремого об'єкта державного цінового регулювання.

13.2.3. Кредитна субсидія не надається особі, яка є стороною договору заставної закупівлі зерна (стосовно об'єкта такої закупівлі).

13.3. Розмір кредитної субсидії

13.3.1. Розмір кредитної субсидії надається до 50 відсотків від розміру процента, нарахованого на основну суму кредиту, але не вище 50 відсотків від розміру середньозваженого процента за кредитами банків у національній валюті, повністю забезпечених заставою, який фактично склався в Україні станом на 1 лютого поточного бюджетного року, та наданих:

а) для короткострокових кредитів - строком до 12 календарних місяців;

б) для середньострокових кредитів - строком до 36 календарних місяців.

Порядок розрахунку такого середньозваженого процента визначається постановою Кабінету Міністрів України на підставі подання Національного банку України. Розмір кредитної субсидії щорічно оприлюднюється Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 березня поточного бюджетного року.

13.3.2. Кредитна субсидія надається позичальнику щоквартально, виходячи з суми фактично сплачених процентів за відповідний період.

13.3.3. Субсидуванню не підлягають будь-які плати позичальником або від його імені - третьою особою на користь кредитора, інші ніж проценти за кредит, залучений від останнього, а також проценти, які сплачуються при залученні кредиту в іноземній валюті.

13.4. Цільове використання коштів субсидованого кредиту

13.4.1. Кредит, проценти за яким субсидуються, має цільове призначення:

а) короткострокові кредити використовуються виключно для придбання товарів (запасів) на потреби виробництва окремого об'єкта державного цінового регулювання. Перелік таких товарів (запасів) визначається Кабінетом Міністрів України;

б) середньострокові кредити використовуються виключно для: придбання або будівництва основних фондів сільськогосподарського призначення I групи та проведення їх капітальних поліпшень; придбання основних фондів III групи сільськогосподарського призначення, у тому числі на умовах фінансового лізингу, та проведення їх капітальних поліпшень.

Правила визначення основних фондів як основних фондів сільськогосподарського призначення встановлюються постановою Кабінету Міністрів України.

13.4.2. Позичальник у строки, передбачені законом для подання місячної звітності, надає Аграрному фонду звіт про напрями використання коштів субсидованого кредиту, форма якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

13.4.3. Якщо звіт, передбачений у підпункті 13.4.2 цього пункту, не надається у строк, чи його дані свідчать про нецільове використання коштів субсидованого кредиту або якщо внаслідок здійснення перевірки з'ясовується факт такого нецільового використання, то:

а) надання кредитної субсидії призупиняється до моменту фактичного отримання Аграрним фондом такого звіту;

б) при виявленні факту нецільового використання коштів субсидованого кредиту (його частини) позичальник зобов'язаний повернути до бюджетного рахунку Аграрного фонду суму фактично одержаної кредитної субсидії у такий кредит (його відповідну частину) протягом наступних 30 календарних днів, а також пеню, розраховану за строк використання такої кредитної субсидії у подвійному розмірі облікової ставки Національного банку України, що діє на момент такого повернення.

13.5. Контроль та стягнення

13.5.1. Контроль за цільовим використанням коштів субсидованих кредитів здійснюється відповідними підрозділами контрольно-ревізійної служби.

13.5.2. Якщо позичальник не повертає суму кредитної субсидії та/або не сплачує пеню у випадках, визначених підпунктом "б" підпункту 13.4.3 пункту 13.4 цієї статті, то така сума та/або пеня підлягають стягненню до бюджетного рахунку Аграрного фонду за процедурою, встановленою законом щодо стягнення податкового боргу (фінансових санкцій).

13.5.3. Порядок обміну інформацією та інших взаємовідносин між підрозділами контрольно-ревізійної служби та податковими

органами визначається постановою Кабінету Міністрів України.

13.6. Нормативне забезпечення

13.6.1. Кабінет Міністрів України щорічно приймає постанову про режим надання кредитної субсидії, виходячи з норм цієї статті.

13.6.2. За поданням Аграрного фонду центральний орган виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики затверджує типову форму кредитного договору, що передбачає кредитне субсидування.

Стаття 14. Дерегуляція українського ринку сільськогосподарської продукції та заборона дискримінації прав її власників

14.1. Дерегуляція ринку сільськогосподарської продукції

14.1.1. З метою запобігання створенню штучного дефіциту аграрної продукції в агроспоживаючих регіонах та спекулятивного збільшення цін на продукти першої необхідності на їх території забороняється введення будь-яких адміністративних, кількісних або якісних обмежень при переміщенні аграрної продукції та продуктів її переробки по всій території України.

Вважаються недійсними і не підлягають виконанню рішення Кабінету Міністрів України, інших центральних органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або їх виконавчих органів (державних адміністрацій) щодо:

а) обмеження законних прав власників сільськогосподарської продукції на вільне володіння, користування або розпорядження нею;

б) введення будь-яких адміністративних, кількісних або якісних обмежень на безперешкодне та вільне переміщення сільськогосподарської продукції по всій території України та на експорт, за винятком випадків, прямо визначених цим Законом;

в) нав'язування власнику сільськогосподарської продукції конкретних покупців (посередників, переробників) або постачальників сировини, матеріально-технічних ресурсів чи інших товарів (робіт, послуг);

г) запровадження будь-яких видів адміністративного регулювання цін на сільськогосподарську продукцію (у тому числі в окремих регіонах України), не пов'язаних з виконанням норм цього Закону.

14.1.2. Посадові чи службові особи, які приймають або підписують рішення, визначені у підпункті 14.1.1 цієї статті, чи безпосередньо їх виконують, вважаються такими, що перешкоджають законній підприємницькій діяльності власника сільськогосподарської продукції та умисно перевищують надані ним повноваження, що тягне за собою відповідну службову, адміністративну чи кримінальну відповідальність.

14.1.3. Збитки власників сільськогосподарської продукції, які можуть виникнути внаслідок прийняття рішень, визначених у підпункті 14.1.1 цієї статті, підлягають відшкодуванню за рахунок кошторису на утримання органу, що прийняв таке рішення, з

наступним регресним відшкодуванням таких збитків за рахунок посадової або службової особи, зазначеної у підпункті 14.1.2 цієї статті.

14.1.4. Якщо внаслідок прийняття рішень, визначених у підпункті 14.1.1 цієї статті, орган, що їх прийняв, доручає органам охорони правопорядку виконувати чи контролювати виконання такого незаконного рішення, то такі органи правопорядку повинні відмовитися від такого доручення та сповістити про це відповідний орган прокуратури.

14.2. Заборона дискримінації прав власників сільськогосподарської продукції

14.2.1. Вартість електричної та теплової енергії, природного газу, вугілля, води, які поставляються (продаються) виробникам сільськогосподарської продукції, а також вартість послуг (тарифи) з транспортування сільськогосподарської продукції залізничним, авіаційним, водним (річковим чи морським) та автомобільним видами транспорту, а також з її зберігання, навантаження, перевантаження, перевалки, інших послуг транспортних організацій (включаючи оренду або іншу плату за використання рухомого складу) встановлюються на рівні, що не перевищує відповідний рівень вартості таких товарів при їх поставці (продажу) іншим особам або рівень вартості таких послуг (тарифів) для продукції, іншої, ніж сільськогосподарська.

14.2.2. Тарифи (плата) за транспортування об'єктів державного цінового регулювання на експорт залізничним, авіаційним, водним (річковим чи морським) та автомобільним видами транспорту, а також за їх зберігання, навантаження, перевантаження, перевалку та інші послуги транспортних (включаючи оренду або іншу плату за використання рухомого складу), припортових, портових чи складських організацій (включаючи елеватори, зернові склади та зерносклади) встановлюються на рівні тарифів, що застосовуються при наданні таких послуг щодо продукції українського виробництва, яка споживається на території України або переміщується транзитом (виходячи з їх найменшої величини). Встановлення будь-яких надбавок, націнок або інших видів платежів, додаткових до такого найменшого тарифу (плати), не припускається.

14.2.3. Перевізники об'єктів державного цінового регулювання не мають права обумовлювати надання своїх послуг (робіт) вимогами щодо страхування будь-яких видів ризиків, пов'язаних із таким перевезенням. У разі порушення цього правила відповідна страхова угода вважається недійсною, а перевізник і страховик та/або їх посадові (службові) особи несуть відповідальність, встановлену законодавством, у тому числі за перешкодження здійсненню законної підприємницької діяльності.

14.2.4. Якщо елеватор (зерновий склад, зерносклад) зберігає товар, який підпадає під визначення об'єкта державного цінового регулювання згідно із цим Законом, то тариф (ціна) на вартість такого зберігання не може перевищувати 0,5 відсотка від розміру мінімальної закупівельної ціни відповідного об'єкта цінового регулювання (за календарний місяць такого зберігання), якщо менша вартість не встановлюється постановою Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України щорічно встановлює режим цінового регулювання вартості таких послуг:

а) ветеринарної медицини (проведення лабораторних досліджень, оформлення ветеринарного сертифіката або свідоцтва);

б) хлібної інспекції (огляд та оформлення сертифікатів);

в) карантинної інспекції (огляд та оформлення сертифікатів, проведення фумігації).

При цьому вартість таких послуг не може перевищувати ціни, розрахованої за 20-відсотковою нормою рентабельності до понесених витрат.

Рішення Кабінету Міністрів України щодо встановлення режиму регулювання вартості окремих видів послуг мають бути оприлюднені за 30 днів до початку запровадження режиму такого регулювання.

Розділ V. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ВИРОБНИКІВ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Стаття 15. Бюджетна тваринницька дотація

15.1. При плануванні витрат державного бюджету на черговий рік Кабінет Міністрів України передбачає статтю видатків на надання дотацій виробникам продукції тваринництва (далі - бюджетної дотації).

Бюджетна дотація надається з метою підтримки рівня платоспроможного попиту українських споживачів продукції тваринництва та запобігання виникненню середньостатистичної збитковості українських виробників такої продукції.

15.2. Об'єктами бюджетної дотації є:

Код УКТ ЗЕД (2371а-14)	Назва товару
0101 11 00 00	Коні живі (чистопородні (чистокровні) племінні тварини)
0101 19 10 00	призначені для забою
0102 10	Велика рогата худоба жива (чистопородні (чистокровні) племінні тварини)
0102 90 21 00	
0102 90 41 00	
0102 90 51 00	
0102 90 61 00	
0102 90 71 00	Велика рогата худоба жива (інші для забою)
0103 10 00 00	Свині живі (чистопородні (чистокровні) племінні тварини)
0103 92 11 00	Свині живі масою 50 кг або більше (тільки
0103 92 19 00	свійські види)
0104 10 10 00	Вівці живі (чистопородні (чистокровні) племінні тварини)
0104 20 10 00	Кози живі (чистопородні (чистокровні) племінні тварини)
0105 11	Свійська птиця жива
0105 92 00	
0105 93 00 00	
0105 99	
0106 00 10 00	Кролі свійські живі

0401 Тільки молоко незбиране вищого, першого та другого гатунків (не піддане будь-якій обробці, переробці чи пакуванню для потреб подальшого продажу) або вершки незгущені

5101 11 00 00 Тільки вовна стрижена (немиита, включаючи миту до стриження або зняття зі шкіри).

Об'єктом бюджетної дотації також є племінна бджолина сім'я, визначена такою згідно із Законом України "Про бджільництво" (1492-14).

15.3. Об'єктами спеціальної бюджетної дотації є:

Код УКТ ЗЕД (2371a-14)	Назва товару
	Коні
0101 19 10 00	призначені для забою
0101 19 90 00	інші (кобили)
01 02 90 69 00	Велика рогата худоба жива:
01 02 90 79 00	корови, масою більше 300 кг;
01 02 90 90 00	інші, призначені для забою масою більше 300 кг; інші (телиці); нетелі, більше 300 кг
01 03 92 11 00	Свиноматки живі, що опоросилися принаймні 1 раз і мінімальною масою 160 кг Вівці або кози, живі: вівці
0104 10 80 00	інші кози
0104 20 90 00	інші.

15.4. Суб'єктом (отримувачем) бюджетної дотації або спеціальної бюджетної дотації є безпосередній виробник об'єкта такої дотації.

15.5. Бюджетна дотація або спеціальна бюджетна дотація виплачується Аграрним фондом у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

15.6. Розмір бюджетної дотації на черговий бюджетний рік встановлюється Кабінетом Міністрів України у твердих сумах з розрахунку на:

а) метричну одиницю живої ваги проданого (реалізованого) об'єкта дотації або метричну одиницю ваги реалізації молока та вовни;

б) одну голову чистопородної (чистокровної) племінної тварини, яка перебувала у власності суб'єкта дотації на початок чергового бюджетного року;

в) одну племінну бджолину сім'ю, яка перебувала у власності суб'єкта дотації на початок чергового бюджетного року;

г) виходячи з приросту кількості голів чистопородних (чистокровних) племінних тварин та племінних бджолиних сімей, які перебували у власності суб'єкта бюджетної дотації на кінець чергового бюджетного року, порівняно з їх кількістю на початок

такого бюджетного року.

15.7. Розмір спеціальної бюджетної дотації на черговий бюджетний рік встановлюється Кабінетом Міністрів України у твердих сумах з розрахунку на одну голову об'єкта дотації, що перебуває у власності суб'єкта дотації станом на початок чергового бюджетного року.

15.8. Розрахунок розміру бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації (за їх об'єктами та сумами) надається як додаток до проекту закону України про Державний бюджет України на черговий рік.

15.9. Спеціальна бюджетна дотація надається лише по тваринах, що пройшли ідентифікацію та реєстрацію відповідно до закону, за умови повного впровадження системи наступного контролю за цільовим використанням бюджетних кошів, наданих на зазначені потреби.

15.10. Кабінет Міністрів України:

щорічно приймає постанову з питань режиму надання бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації, виходячи з норм цієї статті;

за поданням центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики установлює мінімально допустимий рівень цін на продукцію тваринництва, який використовується як база для розрахунку дотацій, а також для розрахунку ціни при закупівлі продукції тваринництва безпосередньо у виробника.

Стаття 16. Сертифікація об'єктів бюджетної (спеціальної бюджетної) дотації при їх експорті

16.1. Обов'язкова сертифікація об'єктів бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації при їх експорті не здійснюється.

16.2. Експортери об'єктів бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації мають право за власним бажанням або за умовами міжнародних договорів (контрактів) здійснювати таку сертифікацію.

Розділ VI. ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 17. Аграрна біржа

17.1. Аграрна біржа створюється згідно із Законом України "Про товарну біржу" (1956-12), з урахуванням того, що на виняток з положень такого закону:

а) аграрна біржа є неприбутковим (непідприємницьким) підприємством;

б) статут аграрної біржі затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики;

в) засновником аграрної біржі є Кабінет Міністрів України в особі Аграрного фонду. При цьому Кабінет Міністрів України здійснює засновницький внесок до статутного фонду (капіталу) такої аграрної біржі у розмірі, що дорівнює мінімальним вимогам до

статутного фонду банку-резидента, який має ліцензію для здійснення повного обсягу банківських операцій, за рахунок свого резервного фонду;

г) членами аграрної біржі можуть бути виключно резиденти;

г) інші ніж Аграрний фонд члени аграрної біржі не мають права приймати рішення щодо:

призначення або зміни керівництва аграрної біржі;

введення плати за здійснення Аграрним фондом будь-яких операцій, пов'язаних з державним ціновим регулюванням відповідно до цього Закону;

будь-яких обмежень щодо торгівлі об'єктами державного цінового регулювання на аграрній біржі;

введення будь-яких застережень щодо обмеження права Аграрного фонду призупиняти або зупиняти торги об'єктами державного цінового регулювання у випадках, визначених цим Законом;

зміни положень статутних документів аграрної біржі, які звужують або обмежують компетенцію Аграрного фонду або Наглядової ради аграрної біржі;

зміни встановлених правил кліринго-розрахункового обслуговування членів аграрної біржі;

ліквідації або реорганізації аграрної біржі;

інших рішень, які відповідно до норм цього Закону перебувають у виключній компетенції Аграрного фонду або Кабінету Міністрів України.

17.2. Для проведення розрахунків за укладеними біржовими угодами (договорами) та надання (обліку та виплати) біржових гарантій аграрна біржа створює розрахунково-кліринговий центр та систему гарантування виконання зареєстрованих нею біржових угод (контрактів). При створенні такої системи можуть використовуватися послуги одного з найбільших за сумою активів банків України.

17.3. Суспільний контроль за діяльністю аграрної біржі здійснюється Наглядовою радою, члени якої призначаються на 5 поточних календарних років та не можуть бути достроково звільнені, крім випадків, коли такий член Наглядової ради:

подає заяву про звільнення як члена Наглядової ради;

помирає;

набуває статусу нерезидента або від'їздить на постійне місце проживання за межами України;

позбавляється волі згідно з рішенням суду, що набрало законної сили.

Члени Наглядової ради обирають голову Наглядової ради простою більшістю від її складу на один рік. Голова Наглядової ради може бути переобраним на наступний строк. Голова Наглядової ради

підписує усі документи Наглядової ради та головує на її засіданнях. За відсутності голови Наглядової ради на її засіданні головуючим обирається один з її членів, обраний простою більшістю голосів від її складу.

17.4. Правом висунення кандидатів до Наглядової ради аграрної біржі користуються її засновники (учасники, члени). На підставі аналізу інформації, поданої щодо таких кандидатів, Кабінет Міністрів України приймає рішення про формування складу Наглядової ради аграрної біржі.

17.5. Член Наглядової ради аграрної біржі здійснює свою діяльність на неоплачуваній основі. Будь-які компенсації, відшкодування або інші види майнових чи грошових доходів у зв'язку з виконанням ним обов'язків члена Наглядової ради не надаються.

17.6. Аграрна біржа може передавати право на укладення біржових договорів (контрактів) та надавати право на участь у біржовій торгівлі або на участь в організації біржової торгівлі іншим товарним біржам, створеним згідно із Законом України "Про товарну біржу" (1956-12), за умови попередньої їх сертифікації щодо стандартів продажу або поставки біржового товару (від імені та за дорученням аграрної біржі) за правилами, визначеними аграрною біржою.

17.7. Контроль за діяльністю аграрної біржі здійснюють:

а) у сфері регулювання та нагляду за операціями продажу товарів на умовах споту та форварду, а також за правильністю укладення та виконання зобов'язань за іншими видами товарних деривативів, а також надання страхових субсидій - центральний орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг;

б) у сфері надання кредитних та тваринницьких дотацій - центральний орган виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики та Державне казначейство України;

в) у сфері загального управління та нагляду - Наглядова рада аграрної біржі.

Стаття 18. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року з урахуванням норм пунктів 2-9 цієї статті.

2. Щорічно, при розробці проекту державного бюджету на черговий рік, Кабінет Міністрів України:

а) визначає розмір видатків на реалізацію заходів, передбачених цим Законом, а також доцільність запровадження окремих видів режимів дотацій (субсидій) та їх розмір;

б) встановлює форми статистичної та фінансової звітності, достатньої для визначення розміру мінімальної або максимальної ціни, дотації (субсидії), розробляє програму моніторингу цін аграрного ринку України.

3. Аграрна біржа підлягає державній реєстрації до 1 жовтня

2004 року. Первинний внесок до статутного фонду аграрної біржі здійснюється Аграрним фондом у встановлені цим Законом строки.

4. Виплата страхових субсидій за рахунок ФАСС здійснюється за страховими договорами, за якими страхові внески були здійснені після початку застосування норм цього Закону.

5. Норми Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (327/95-ВР) не поширюються на товари, які підпадають під визначення 1-24 груп УКТ ЗЕД (2371-14).

6. Для першого маркетингового періоду після набрання чинності цим Законом максимальна закупівельна ціна встановлюється постановою Кабінету Міністрів України у відсотковому відношенні до встановленого рівня мінімальної закупівельної ціни (в розрізі окремих об'єктів державного цінового регулювання).

7. У 2005 році державний продовольчий резерв формується у таких обсягах:

а) пшениця і суміш пшениці та жита (меслин), та жито (коди УКТ ЗЕД 1001, 1002 00 00 00 (2371a-14) - сукупно 1,5 млн тонн;

б) цукор тільки з цукрових буряків (код УКТ ЗЕД 1701 12 (2371a-14) - 180 тис. тонн.

8. Норми інших нормативно-правових актів діють у частинах, які не суперечать нормам цього Закону.

9. Кабінету Міністрів України:

а) протягом двох місяців після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, забезпечити приведення нормативно-правових актів, виданих центральними органами виконавчої влади, у відповідність із цим Законом та прийняти відповідні нормативно-правові акти для забезпечення реалізації норм цього Закону;

б) до 1 жовтня 2004 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо внесення змін до законів та інших законодавчих актів, які впливають з норм цього Закону.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 24 червня 2004 року
N 1877-IV